

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/257/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2312218519
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2312218519.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a členov senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Andrea Dudášová, v právnej veci navrhovateľa: 1. C. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX, 2. C. X., ml., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XXXX, obaja zastúpení advokátkou: Mgr. Diana Šiagyová, so sídlom Šaľa, Jánošíkova 2, proti odporkyni: P. M., nar. XX.X.XXXX, bytom Q., T. XXXX/XX, zastúpenej advokátom: Mgr. Andrej Kelemen, so sídlom Šaľa, Hlavná 39, o zaplatenie 6.500,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 20.2.2013 č.k. 5C/38/2012-37, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 1 sumu vo výške 5.250,- Eur s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.250,- Eur od 9.2.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Druhou výrokovou vetou odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 2 sumu 1.250,- Eur s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.250,- Eur od 9.7.2012 až do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Vo zvyšnej časti súd konanie zastavil. O náhrade trov konania rozhodol tak, že odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 1 trovy konania vo výške 315,- Eur a k rukám právneho zástupcu navrhovateľa 1 trovy právneho zastúpenia vo výške 565,86 Eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Ostatnou výrokovou vetou odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 2 trovy konania vo výške 75,- Eur a k rukám právneho zástupcu navrhovateľa 2 trovy právneho zastúpenia vo výške 233,32 Eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Rozhodnutie prvostupňový súd vo veci samej s poukazom na ust. § 451, § 456 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vecne odôvodnil v podstate tým, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že navrhovatelia a odporkyňa boli predávajúcimi spoluvlastníkmi špecifikovaných nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy zo dňa 4.6.2012, podľa ktorej navrhovateľ 1 mal obdržať 13.750,- Eur a navrhovateľ 2 1.250,- Eur. I keď podľa zmluvy mali navrhovatelia, ako aj ďalší dvaja predávajúci obdržať kúpnu cenu pri podpise zmluvy, z výsluchu navrhovateľov a z nimi predložených listinných dôkazov mal súd za to, že predmetná kúpna cena pripadajúca navrhovateľom 1 a 2 im nebola vyplatená, ale túto v celosti vo výške 30.000,- Eur obdržala iba odporkyňa. Túto skutočnosť potvrdzuje nielen to, že navrhovateľovi 1 bolo dňa 9.7.2012 odporkyňou zaslaných 8.500,- Eur, ale tiež i to, že v čase uzatvorenia zmluvy dňa 4.6.2012 bolo na nehnuteľnosti v podiele pripadajúcom na odporkyňu zriadené exekučné záložné právo v prospech oprávnenej VZP a podľa vyjadrenia súdneho exekútora ešte v

deň podpisu kúpnej zmluvy 4.6.2012 bola celá pohľadávka uhradená. Z uvedeného nemožno vyvodiť iné ako to, že navrhovateľom pri podpise zmluvy nebola kúpna cena vyplatená, pričom kúpnu cenu vo výške 30.000,- Eur obdržala odporkyňa a túto použila na vyplatenie svojho záväzku voči VZP a.s. Odporkyňa sa k návrhu nevyjadřila a keďže sa ani nedostavila na pojednávanie, súd vychádzal z tvrdenia navrhovateľov, ktoré nepovažoval za sporné a keďže bolo doložené i listinnými dôkazmi, uvedené považuje za preukázané. Vzhľadom na to, že navrhovateľ 1 z kúpnej ceny dostal iba 8.500,- Eur, napriek tomu, že mal dostať 13.750,- Eur, odporkyňa tým, že prevzala celú kúpnu cenu a sumu pripadajúcu navrhovateľovi 1 vyplatila iba čiastočne, sa na jeho úkor obohatila a preto súd priznal navrhovateľovi 1 titulom vydania bezdôvodného obohatenia sumu 5.250,- Eur ako rozdiel sumy 13.750,- Eur a 8.500,- Eur. Obdobne taktiež titulom vydania bezdôvodného obohatenia súd priznal navrhovateľovi 2 sumu 1.250,- Eur, nakoľko zo strany odporkyne mu nebola vyplatená časť zodpovedajúca jeho podielu a to ani čiastočne.

Tým, že odporkyňa navrhovateľom nevyplatila dané sumy a podľa ústnej dohody tak mala urobiť hneď ako ich dostane od kupujúcich, dostala sa s daným plnením do omeškania. Z preukázaného súd vyvodil, že odporkyňa sumu 30.000,- Eur dostala už pri podpise zmluvy a teda minimálne v čase, keď navrhovateľ 1 dostal sumu 8.500,- Eur, teda dňom 9.7.2012, bola s plnením v omeškaní. Na základe toho súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľom i úroky z omeškania z priznaných súm odo dňa 9.7.2012 až do zaplatenia s poukazom na Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z.

S použitím § 96 ods. 1 O.s.p., s tým, že navrhovatelia zobrali svoj návrh v časti úrokov z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 5.250,- Eur od 5.6.2012 do 9.7.2012 u navrhovateľa 1, a zo sumy 1.250,- Eur od 5.6.2012 do 9.7.2012 u navrhovateľa 2 späť, súd konanie vzhľadom na ich dispozičné právo v tento časti zastavil.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. a navrhovateľom ako v prevažnej miere úspešným účastníkom priznal právo na náhradu trov konania a to navrhovateľovi 1 vo výške 315,- Eur za zaplatený súdny poplatok a navrhovateľovi 2 vo výške 75,- Eur za zaplatený súdny poplatok. K rukám právneho zástupcu navrhovateľov súd priznal trovy právneho zastúpenia vo vzťahu k navrhovateľovi 1 v sume 565,86 Eur a vo vzťahu k navrhovateľovi 2 v sume 233,32 Eur, pričom v odôvodnení výpočet tejto odmeny podrobne špecifikoval.

Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podala prostredníctvom svojho advokáta odvolanie odporkyňa, ktorým sa domáhala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Ako odvolací dôvod uviedla dôvod v zmysle § 205 ods. 2 a § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Poukázala na to, že dňa 4.2.2013 faxom na adresu súdu poslala kópiu potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti, okrem toho volala na súd, aby oznámila, že sa nemôže zúčastniť pojednávania dňa 20.2.2013, pričom súdna tajomníčka ospravedlnenie prijala bez ďalšieho upozornenia. Ona tým považovala svoju neúčast za ospravedlnenú a očakávala, že súd pojednávanie odročí a nariadi nový termín. Súd pritom dané pojednávanie uskutočnil, pričom konal a rozhodol bez jej prítomnosti, s poukazom na § 101 ods. 2 O.s.p. Vyslovila názor, že toto ustanovenie je ale potrebné pre potreby meritórneho rozhodnutia vykladať v súvislosti s ust. § 153 písm. b) O.s.p. Vzťah ust. § 101 ods. 2 a § 153b O.s.p. je vzťahom všeobecného k osobitnému. To znamená, že súd môže v zásade prejednať vec bez prítomnosti účastníka konania, ak sa nedostavil a neospravedlnil - tieto podmienky sú zhodné podľa § 101 ods. 2 aj podľa § 153b ods. 2 písm. a) a podobné podľa § 153b ods. 2 písm. c) O.s.p. Ak sa však jedná o neprítomnosť žalovaného a súd by chcel vyniesť rozsudok, musí postupovať podľa § 153b a skúmať splnenie podmienky podľa § 153b ods. 2 písm. b) O.s.p. Je zrejmé, že prípady, ktoré spĺňajú podmienky § 153b O.s.p. sú podmnožinou prípadov, ktoré spĺňajú podmienky § 101 ods. 2 O.s.p. Potom vždy, keď súd môže vydať rozsudok pre zmeškanie, mohol by rozhodnúť postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. V danom prípade postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd mohol vypočuť navrhovateľov a vykonať dokazovanie listinnými dôkazmi, teda vec prejednať aj bez jej prítomnosti, avšak nemohol bez ďalšieho rozhodnúť rozsudkom, pokiaľ nepostupoval podľa § 153b O.s.p. Pokiaľ by súd postupoval podľa tohto ustanovenia, mal by dve možnosti: 1. pokiaľ by zistil, že podmienky podľa § 153b ods. 2 O.s.p. neboli splnené, musel by pojednávanie odročiť na iný termín, čím by odporkyňa dostala možnosť k veci sa vyjadriť, 2. pokiaľ by zistil, že podmienky podľa

tohto ustanovenia boli splnené, vydal by rozsudok pre zmeškanie, v dôsledku čoho by jej bol zaručený osobitný opravný prostriedok, ktorý by mohol viesť k zrušeniu rozhodnutia a opätovnému prejednaniu veci pred prvostupňovým súdom. Tým, že súd nerešpektoval postup podľa § 153b a v podstate „našiel tretiu cestu“, k vydaniu rozsudku, odňal jej tým možnosť konať pred súdom a vyjadriť sa k žalobnému návrhu. Takýmto postupom súdu bol naplnený odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 a § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. Žiadala preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Z obsahu odvolania odporkyne je zrejmé, že k skutkovej, ani právnej stránke merita veci sa v ňom vôbec nijako nevyjadřila.

Navrhovatelia odvolací návrh nepodali. K doručenému odvolaniu odporkyne predložili prostredníctvom svojej advokátky písomné vyjadrenie, ktorým navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil, pričom náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnili. Predovšetkým namietali, že z odvolania nie je zrejmé z akých dôvodov sa rozsudok napáda, ani v čom sa považuje postup súdu, alebo jeho rozhodnutie za nesprávne. Poukázala na to, že predvolanie na nariadené pojednávanie prvostupňového súdu bolo odporkyňi riadne doručené spolu so žalobou, poučením a výzvou, aby sa v lehote 10 dní vyjadřila. Odporkyňa zaslala súdu potvrdenie o svojej dočasnej práceneschopnosti bez akéhokoľvek ospravedlnenia, resp. žiadosti o odročenie pojednávania. Keďže sa odporkyňa k návrhu v súdom stanovenej lehote nevyjadřila, pričom o následkoch bola poučená, súd konal a rozhodol i bez jej prítomnosti v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. Poukázali na to, že odporkyňa oznámila súdu len začatie práceneschopnosti dňa 4.2.2013, pričom pojednávanie sa konalo až dňa 20.2.2013, ku ktorému dňu nepreukázala trvanie práceneschopnosti. Odporkyňa pritom mala dostatok času, aby svoju neprítomnosť na pojednávaní riadne a včas kvalifikovane ospravedlnila a súčasne požiadala o odročenie pojednávania, čo neurobila. V tejto súvislosti poukázali na judikát R31/95. Navrhovatelia tiež poukázali na to, že odporkyňa sa v odvolaní k meritu veci vôbec nevyjadřuje a tvrdený skutkový stav vôbec nepopiera. Uzavreli, že je zrejmé, že boli splnené zákonné podmienky pre postup súdu podľa § 101 O.s.p. v spojení s § 153b O.s.p. a odporkyňi neboli odňaté žiadne práva.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníčkou konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné, keďže postupom prvostupňového súdu nedošlo k odňatiu jej možnosti konať pred súdom, v dôsledku čoho bolo dôvodným napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vo výroku vecne správny, s použitím § 219 O.s.p. potvrdiť.

Vzhľadom na odvolací dôvod vymedzený odporkyňou v podanom odvolaní bolo predmetom prieskumu odvolacieho súdu uzavrieť, či vytýkaným postupom prvostupňového súdu došlo k odňatiu odporkyňi možnosti konať pred súdom.

Z obsahu spisu bolo zistené, že prvostupňový súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 20.2.2013 o 13.00 hod. Predvolanie na tento termín pojednávania bolo odporkyňi doručené riadne poštou do vlastných rúk dňa 25.1.2013, čo preukazuje doručienka pripojená na č.l. 26. V texte predvolania podľa kópie založenej na č.l. 27 bolo obsiahnuté i poučenie, že ak sa odporkyňa k žalobe a k prílohám v stanovenej lehote nevyjadří a zároveň sa nedostaví bez ospravedlniteľného dôvodu na prvé pojednávanie, môže súd rozhodnúť na návrh žalobcu v zmysle § 153b O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie. Súčasťou zásielky, ktorou bola odporkyňa predvolaná na pojednávanie bola i osobitná výzva, ktorou ju súd vyzval, aby sa v lehote 10 dní vyjadřila o pripojenom návrhu v troch vyhotoveniach, ako i poučenie pre účastníka občianskeho súdneho konania, v ktorom bola odporkyňa písomne poučená o všetkých jej procesných právach a povinnostiach vyplývajúcich z označených ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

Na čl. 31 spisu sa nachádza kópia práceneschopnosti odporkyne doručená faxom prvostupňovému súdu dňa 4.2.2013, z ktorej vyplýva, že je neschopná práce od 7.11.2012. Na listine je rukou iba dopísané, že to patrí k spisovej značke 5C/38/2012, ktorú vybavuje sudkyňa JUDr. Bundzelová. Odvolací súd je toho názoru, že keďže odporkyňa včas predložila kópiu svojej práceneschopnosti, je potrebné toto jej podanie s poukazom na § 41 ods. 2 O.s.p. podľa obsahu považovať za ospravedlnenie. Avšak z obsahu tohto podania odporkyne z ničoho nemožno vyvodiť, že by zároveň žiadala o odročenie daného pojednávania a tým vyslovila nesúhlas, aby sa konalo v jej neprítomnosti. Odporkyňa teda o odročenie pojednávania nepožiadala.

Na pojednávanie prvostupňového súdu dňa 20.2.2013 sa dostavili obaja navrhovatelia a ich právna zástupkyňa, odporkyňa sa nedostavila. Súd skonštatoval, že má jej predvolanie riadne vykázané, pričom poslala potvrdenie o dočasnej PN a prijal uznesenie, že bude pojednávať v neprítomnosti odporkyne. Následne súd vykonal dokazovanie jednak oboznámením listinných dôkazov, jednak výsluchmi účastníkov a vyhlásil predmetný rozsudok.

V zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Podľa § 153b O.s.p., na ktoré poukazuje odvolateľka, ods. 1 ak sú v rovnakom čase splnené súčasne všetky podmienky uvedené v ods. 2, súd môže rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie. Podľa ods. 2 rozsudkom pre zmeškanie možno spor rozhodnúť ak a) žalovaný sa nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný (§ 79 ods. 4 a § 115 ods. 2) s poučením o následkoch nedostavenia sa, vrátane možnosti rozhodnutia podľa ods. 1, b) žalovaný sa k žalobe a prílohám písomne nevyjadril do 15 dní odo dňa, keď mu boli doručené, hoci ho súd na to vyzval a poučil ho o následkoch nesplnenia tejto povinnosti (§ 114 ods. 2), c) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Podľa ods. 3 skutkovým základom rozsudku podľa ods. 1 je žalobcom tvrdený skutkový stav, ak ho súd považuje za nesporný.

V zmysle § 157 ods. 4 O.s.p. v odôvodnení rozsudku podľa § 114 ods. 5, § 153a ods. 1 a § 153b ods. 1 uvedie súd iba predmet konania a ustanovenie zákona podľa ktorého rozhodol.

Z obsahu preskúmaného rozsudku je zrejmé, že prvostupňový súd vo veci konal a rozhodol s použitím § 101 ods. 2 O.s.p. a nariadené súdne pojednávanie, na ktorom vyhlásil preskúmaný rozsudok uskutočnil bez ohľadu na to, že odporkyňa zostala nečinná. Keďže odporkyňa bola riadne a včas na predmetné súdne pojednávanie predvolaná, nedostavila sa naň a ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, boli splnené všetky zákonné podmienky, aby súd vec prejednal v jej neprítomnosti, pričom správne prihliadol na obsah spisu a na dôkazy vykonané na pojednávaní. Keďže boli splnené všetky zákonné podmienky v zmysle cit. § 101 ods. 2 O.s.p., prvostupňový súd nepochybil, ak predmetné pojednávanie uskutočnil aj na ňom vyhlásil preskúmaný rozsudok v neprítomnosti odporkyne. V dôsledku toho takýmto postupom súdu nemohlo dôjsť k porušeniu procesných práv odporkyne a tým ani k odňatiu jej možnosti konať pred súdom.

Pokiaľ odporkyňa v odvolaní poukazuje na potrebu prihliadnutia v danej veci na ust. i § 153b O.s.p. pojednávajúce o rozsudku pre zmeškanie, je potrebné zdôrazniť, že toto ustanovenie prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní dôvodne nepoužil, keďže predmetný rozsudok nie je rozsudkom pre zmeškanie. Prvostupňový súd ani nemal možnosť aplikovať toto ustanovenie na danú vec, keďže nebola splnená jedna z troch základných podmienok, ktoré musia byť splnené kumulatívne a to podmienka v zmysle cit. § 153b ods. 2 písm. c) O.s.p., keďže odporkyňa zaslaním kópie o dočasnej pracovnej neschopnosti sa fakticky (posúdiac toto jej podanie podľa obsahu v zmysle § 41 ods. 2 O.s.p.) ospravedlnila a to včas 16 dní pred nariadeným pojednávaním, i vážnou skutočnosťou - dlhodobou práceneschopnosťou. Keďže jedna z vymenovaných kumulatívnych podmienok pre rozhodnutie vo veci rozsudkom pre zmeškanie

vzhľadom na to nebola splnená, nebolo možné vo veci rozsudkom pre zmeškanie ani rozhodnúť a cit. ust. na konanie aplikovať.

Žiada sa dodať, že odporkyňa v konaní nevyužila svoju možnosť písomne sa vyjadriť k doručenému návrhu a prílohám a to napriek tomu, že bola k tomu súdom výslovne vyzvaná v stanovenej lehote 10 dní od doručenia výzvy, pričom túto možnosť vyjadriť sa nevyužila ani po uplynutí tejto lehoty do rozhodnutia prvostupňového súdu a rovnako ani v odvolacom konaní. Jej odvolacie argumenty smerujú výlučne voči vyššie uvedenému domnelému porušeniu jej práva konať pred súdom, avšak vôbec ani slovom sa nevyjadrila k veci samej, ani k jej skutkovej, ani k právnej stránke, výsledky vykonaného dokazovania, skutkové ani právne závery súdu nespochybnila, ani nepoprela.

Po vyčerpaní odvolacích dôvodov, s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vo výroku vecne správny s použitím ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní boli plne úspešní navrhovatelia a preto im v zmysle § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na plnú náhradu trov konania voči v odvolaní neúspešnej odporkyňi. Keďže ale navrhovatelia si náhradu trov odvolacieho konania návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnili, odvolací súd im náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.